

Kelt, 2015. július 18-án, Barguzini Posztpetőfi Sándor
földi maradványainak végső nyugalomra helyezése
alkalmából

Posztpetőfi Sándor

Barguzini versek

Szilágyi Ákos szibériai gyűjtése*

[1] Előhang

Egyszer mindenki volt Petőfi,
Egyszer mindenki lesz.
Emlékét őrzi honfi, búfi,
Turf és békáeref.

Egyszer mindenki lesz Petőfi,
Egyszer mindenki volt.
Urbánfi, népfi, tökfi, bakfi –
Sok-sok futóbolond.

Egyszer mindenki lesz Petőfi,
Egyszer mindenki volt.
Törvény ez már, mit Murphy úrfi
Régen megalkotott.

Az ember polimorf Petőfi,
Bár néha megamorfi.
Mindenkinek volt már utófi, előfi,
Laktanya, téesz, morgue.

---

* A Petőfi-életmű több mint másfél évszázadon át lappangó korpusza – az úgynevezett „barguzinica” – az 1990-es évek elején, a Petőfi után minden követ megmozgató Morvai-expedíció ásatásai nyomán vált ismertté, mikor előkerült barguzini Posztpetőfi Sándor szibériai rokonainak kallódó kéziratos hagyatékából, és azóta is a Posztpetőfi-kutatás legnagyobb rejtélyét képezi. (Sz.Á.)

Valahol mindenki Petőfi,
S ha nem tudná, hogy hol,
Kiszedik belőle: tiporfi, verőfi -
Vagy egy régészcsoport.

Egyszer mindenki lesz Petőfi,
Egyszer mindenki volt.
Elnézi harmadfű csikófi
Patái alatt a port.

[2] Hej te kislyány, kis Maruszja!

Véres napok, cári rabok,
Az a kislyány nem én vagyok!
Nem én vagyok, pedig lennék,
Barguzinba h'odalennék!

Fejemen csak általbucska'
Lennék mordvin galambocska,
Kismenyecske, nagyanyócska,
Sírdomb alatt pirinyócska!

Petőfiné, kis Maruszja,
Igazak álmát aluszja.
Azt aluszja, hogy ő mőszejő –
És egy mőszejő éppen mászja.

Hej te kislyány, kispetőfi!
Jer sirodból, kergetőzni!
Fogj meg babám, fogj meg ha tudsz,
Úgyse érsz el, elérsz – hazudsz!

Ugorj szöcske, szívem csücske,
Ugorj, édes csontvázacska,
Fogd át csontváz-derekamat,
Úgy üljük meg azt a lovat!

Éji lovat, Szent Mihályét,
Hogy oszoljon e homálylét,
Felviharzunk, fel az égbe! –
Ne kérd, mé'kbe – valamé'kbe!

Utóhang

Hadd higgyék csak, hogy ő én volt!
Ifjan halt meg, higgyék, vén volt!
Lesz majd nékik jó nagy fricska:
Mordvin kislyány – Petőficska!

[3] Kishazámban, Barguzinban

Kishazámban, Barguzinban,
Őrtoronyból szól a bimbam,
Magyar bimbam, angol bigben -
A gulágban lakok itt benn.

Nem is lakom, szinte élek,
Itt ütöttem tanyát végleg.
Fegyver zörren – a závarzat,
Ráz a hideg, ’iszen rázhat!

Öreg gulág, nem vén a gulág!
Egész világ egy nagy gulág!
Amerre csak a szem ellát,
Hullák, hullák, hullák – nullák.

Barguzinban, Barguzinban,
Semmi sincsen Barguzinban,
Semmi sincsen – szóval az van:
Barguzinban kerozin van.

Kőolaj van, kerozin van,
Amúgy semmi...Barguzin van,
Meghát vodka, az van, az van!
Van egy kis jó minden rosszban...

Idd ki testvér, idd ki, vodki!
Idd ki, mert a vodka üt ki –
Dunsztosüveg, uborkalé,
Húzd meg egyszer, aztán olé!

Cáratyuska, főszekretár!
Be szép, ha zsendül a határ!
Ha eljön az orosz tavasz!
Beh szép, meghúzva a ravasz!

Barguzinban, Barguzinban,
Őrtoronyból szól a bimbam,
Úgy kong mint kinek reggelig
Vasdarabbal szívét verik.

[4] Utolsó vers Barguzinból

nem érdekel igazából
hová úznek e hazából
hová úznek meddig nyúznak
siettetnek sarkantyúznak

nem is az hogy maradnék még
mint e furcsa maradéknép
maradnék is – csak látványnak
földön égi maradványnak

nem érdekel igazából
ki az orvos ki az ápoló –
leng a lélek leng az inga
Barguzinból Barguzinba

tudd meg hogyha engem várnál
nem estem el Segesvárnál
nem estem el mégsem élek
halottként is hazatérek